

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Fazekas Tamás ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2. ügyintéző ügyvéd: dr. Szabados Gergő) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen sajtó-helyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. december 13. napján kelt 33.P.24.966/2016/8. számú ítélete ellen az alperes részéről a 33.P.21.329/2017/3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperesi műsorszolgáltató ... csatornája ... című hírműsorában, 2016. szeptember 8. és 20. között többször is beszámoltak arról, hogy a felperes a börtönbüntetését töltő ...sal kapcsolatban áll, pénzt kap tőle, ... irányítja őt, és a támogatói pénzét luxusutazásokra költi. Szeptember 9-én az ugyancsak az alperesi műsorszolgáltató ... csatornájának ... című műsora is beszámolt ezen információkról. A felperes 2016. október 4-én és 7-én juttatott el helyreigazítási kérelmet az alpereshez, melyekben összesen 9 műsorban elhangzottak miatt kért helyreigazítást.

A kérelmekben foglaltaknak az alperes nem tett eleget, ezért a felperes 2016. október 27-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a kifogásolt médiatartalom megjelenésével azonos módon, az előzetes kérelmével egyező helyreigazító közlemény közzétételére, mely közleményben a valótlan közlésekkel szemben a valós tények közzétételére is igényt tartott az általa megfogalmazottak szerint.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes által sérelmezett közlések valóságok, melynek bizonyítására ... tanúkenti kihallgatását indítványozta, idézhető címét azonban nem jelölte meg, a tárgyalásra a tanút nem állította elő.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adott és kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő hónapban az eredeti kifogásolt médiatartalom megjelenésével azonos napon, azonos műsoridőben tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„A című hírműsorban 2016. szeptember 8. napján sugárzott adásban 18 óra 53 perctől kezdődően valótlánul híreszteltük, hogy felperes neve, az ... politikusa

1. ...sal kapcsolatban állt.
2. Az ő megbízásait teljesíti a magyar politikai életben.
3. Mindezért ...tól pénzt kap.

A című műsorában 2016. szeptember 9. napján sugárzott adásában 18 óra 06 perctől kezdődően valótlánul híreszteltük, hogy felperes neve az ... politikusa

1. ...sal kapcsolatban állt.
2. Vele titkos alkut kötött, és az ő kéréseit teljesíti a magyar politikai életben.
3. Mindezért ...tól pénzt kap felperes neve.

A című műsorában 2016. szeptember 9. napján sugárzott adásában 16 óra 34 perctől kezdődő médiatartalommal összefüggésben valótlánul híreszteltük és tüntettük fel olyan hamis színben, hogy

1. felperes neve, az ... politikusa ...sal kapcsolatban állt.
2. felperes nevet ... irányítja.
3. Mindezért felperes neve ...tól pénzt kap.

A című műsorában 2016. szeptember 11. napján sugárzott adásában 18 óra 29 perctől és ugyanezen műsor 2016. szeptember 12. napján sugárzott adásában 07 óra 06 perctől kezdődően valótlánul híreszteltük, hogy felperes nevenek, az ... alelnökének a börtönben ülő ... azon keresztül juttat pénzt, és hogy ... a börtönből pénzt, információkat és utasításokat ad felperes nevenek.

A című műsorában 2016. szeptember 12. napján 18 óra 38 perctől kezdődő adásban valótlánul híreszteltük, hogy luxusutazásokra pazarolhatja felperes neve a támogatók pénzét, és azt is valótlánul híreszteltük, hogy felperes neve több milliót kaphat a gyilkossággal vádolt ...tól. Valótlánul híreszteltük azt is, hogy ... a börtönből felperes neven keresztül irányítja a magyar belpolitikát. Emellett valótlánul tüntettük fel hamis színben úgy felperes neve ...i nyaralását, mint amelynek költségeit a nyilvánosan gyűjtött támogatásaiból fedezte volna.

A 2016. szeptember 13-án sugárzott adásában 18 óra 33 perctől kezdődő adásunkban valótlánul híreszteltük, hogy felperes neve, az ... politikusa luxusutazásokra és rózsadombi luxusingatlanra költheti azhoz befolyt milliós adományokat és a saját támogatóinak pénzét. Valótlánul híreszteltük azt is, hogy ... milliókkal támogatja felperes nevet.

A című műsorában 2016. szeptember 14. napján sugárzott adásában 18 óra 29 perctől és ugyanezen műsor 2016. szeptember 15. napján 01 óra 55 perckor és 06 óra 32 perckor leadott adásában valótlánul híreszteltük, hogy felperes neve, az ... politikusa luxusutazásokra használja a saját támogatóinak pénzét. Valótlánul híreszteltük azt is, hogy ... milliókkal támogatja felperes nevet és a börtönből irányítja őt.

A című műsorában 2016. szeptember 16. napján sugárzott adásában 18 óra 36 perctől kezdődően valótlánul híreszteltük, hogy

1. ... felperes neven keresztül próbálja megdönteni a jelenlegi kormányt.
2. Hogy ... mondja meg felperes nevenek, hogy mit mondjon a sajtónak.
3. felperes neve a kérések teljesítéséért milliós összeget kap.

A című műsorban 2016. szeptember 20. napján sugárzott adásában 18 óra 28 perctől leadott

adásunkban való tényeket olyan hamis színben tüntettünk fel, hogy felperes nevének köze volt ... megveréséhez, amikor a ... megveréséről szóló hírbe befoglaltuk, hogy a gyanúsított felperes neve megszállott rajongója.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította, a perköltség viselésére az alperest kötelezte.

Ismertette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) és (2) bekezdéseit, a 343. § (1) bekezdését, az Alaptörvény IX. cikk (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseit, a 10. §-t, a 12. § (1) és (2) bekezdését.

A sajtó-helyreigazítási perekben alkalmazandó szempontokat rögzítő, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. - 15. számú állásfoglalásokat, az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) és a 36/1994. (VI. 24.) határozatok releváns részeit.

Megállapította, hogy a felperes a keresetlevél benyújtása és a pert megelőzően a sajtószervhez eljuttatott kérelmének előterjesztése során a jogszabályi előírásokat betartva járt el.

Rögzítette, hogy sajtó-helyreigazítás tárgyát valótlan tényállítások képezhetik vagy a valóságot hamis színben feltüntető közlemény. Úgy ítélte meg, hogy az alperes által sugárzott és című hírműsorokban elhangzottak egyértelműen tényállításnak tekintendők, mivel azt állították, hogy a felperes kapcsolatban áll ...sal és tőle pénzt kap, illetve hogy ... az ...on keresztül fizeti a felperest, továbbá a felperes ezen pénzből a magyar belpolitikát kívánja befolyásolni, valamint az állították, hogy a ...t megverő férfi a felperes rajongója.

Ezt követően a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltak szem előtt tartásával azt vizsgálta, hogy a fenti tényállítások tartalma megfelel-e a valóságnak. Rögzítette, hogy az állásfoglalás értelmében a valóság bizonyításának terhe a sajtószervet terheli, köteles a perben azt bizonyítani, hogy a közleményben foglaltak a valóságnak megfelelnek. Az alperes ezen bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, mert e körben ... tanúkénti meghallgatását kérte, azonban idézhető címét nem jelentette be, és a tárgyalásra sem állította elő. Az elsőfokú bíróság azt fejtette ki, hogy az alperes nem tudta a valóságot bizonyítani, és a közlemény tartalma sem volt köztudomású, továbbá ilyen ismerettel a bíróság sem rendelkezett, ezért a bizonyítatlanságot az alperes terhére értékelte. Ebből következően a felperes a valótlan tények állítása és híresztelése tárgyában előterjesztett keresetét megalapozottnak találta, e körben a helyreigazítás közzétételére kötelezte az alperest. Alkalmazva a PK 15. állásfoglalás biztosított lehetőséget, a közlemény közzétételének módjáról, a közérthetőség és pontosság kedvéért a kérelemtől kisebb részben eltérően határozott.

A felperes azon kereseti kérelmeit azonban, melyben valóságként a saját állításait fogalmazta meg a híradásokban közöltekkel szemben, az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak figyelemmel arra, hogy ezek valóságtartalmára nézve kizárólag a felperes nyilatkozata állt rendelkezésre, ezért e körben a keresetét elutasította.

Mivel a felperes pernyertes lett, ezért a bíróság a pereszes alperest kötelezte a per költségeinek viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján. A felperesi képviselő ügyvédi munkadíját a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján állapította meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét elsődlegesen változtassa meg, a

felperes keresetét utasítsa el és a felperest marasztalja a perköltségben, másodlagosan - amennyiben az elsődleges kérelem teljesítésére nincs mód - helyezze hatályon kívül az ítéletet és az első fokon eljáró bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítsa.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert megsértette a Pp. 3. § (3) bekezdésében foglaltakat. A bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket nem megfelelően tájékoztatta.

Az elsőfokú bíróság anyagi jogszabályt is sértett, mivel sajtó-helyreigazítási perben nincs arra lehetősége, hogy konkrét nap vonatkozásában kötelezze a médiaszolgáltatót a helyreigazítás megjelenítésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat is, mivel indokolási kötelezettségének nem tett maradéktalanul eleget.

A bizonyítékokat tévesen értékelte, illetve a tényállást nem megfelelően tárta fel. Az eljárás során a kifogásolt közlések alapját képező információkról rendelkezésre állt a felperes 2016. szeptember 8. napján közzétett, és azóta is elérhető Facebook videó üzenetének szövege. Erre más médiumokban is számtalan alkalommal történt hivatkozás, közzététel, illetve híresztelés, ami miatt az abban foglaltak köztudomásúnak minősülnek. A felperes ebben a videóüzenetben elismerte, hogy sajtófigyelést végzett ... kérésére, valamint azt is tudta, hogy ezen sajtófigyelési anyagokra ténylegesen ...nak van szüksége, és ezen anyagok ...hoz fognak eljutni. Ez azt igazolja, hogy a felperes és ... kapcsolatban állt, és a felperes ... utasításait teljesítette.

Csatolta az Ítélet tábla másik tanácsa által az alperesi műsorszolgáltató 2016. október 22. és 28. közötti időben, ugyancsak a ... című hírműsorában elhangzottak összefüggésben született jogerős döntést, mely csak részben adott helyt a felperesi keresetnek a perbelihez hasonló tárgyú közlések vonatkozásában.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Nem értett egyet a másodfokú bíróság az alperesnek az eljárás szabálytalanságára vonatkozó kifogásával. A kioktatási kötelezettség az elsőfokú bíróságot olyan mértékben kötelezi, amely biztosítja, hogy a felek kellőképpen tisztában legyenek a bizonyításra szoruló tényekről, hogy ez a kötelezettség kit terhel, annak elmulasztása milyen jogkövetkezménnyel jár. Ez azt jelenti, hogy nem automatikusan, formálisan kell ezen kötelezettségnek eleget tenni, hanem az ügyben rendelkezésre álló keresetre és ellenkérelemre tekintettel szükséges azt megtenni, folyamatosan nyomon követve a felek nyilatkozatait, amelyeket a Pp. 3. § (2) bekezdése alapján tartalmuk szerint kell elbírálnia.

A perbeli esetben az alperes a keresetlevél kézhezvételét követően első érdemi nyilatkozatában azt adta elő, hogy a felperes által sérelmezett tényállításokat bizonyítani kívánja, és ... tanúkénti kihallgatását indítványozta e körben. Ezen indítványnak az elsőfokú bíróság helyt adott, felhívta az alperest a tanú idézhető címének bejelentésére. Ebből az következik, hogy az alperes tisztában volt azzal, hogy az általa nem vitatott tényállításnak tekintett közlések valóságtartalmának bizonyítása szükséges, melynek kötelezettsége rá hárul. További kioktatás - figyelemmel a sajtó-helyreigazítási pereknek mind a határidőkre, mind a bizonyításra vonatkozó szigorú rendelkezéseire - nem volt szükséges, mert az ellenkérelem alapján az elsőfokú bíróság meggyőződhetett arról, hogy az alperes külön bírói kioktatás nélkül is tisztában van az eredményes védekezéséhez szükséges eljárással. Ezen túlmenően az alperes köztudomású tényeken túlmenően fellebbezésében sem hivatkozott olyan bizonyítékra, amely pernyertességét eredményezhette volna, a tanú címét továbbra sem jelentette be.

Az elsőfokú ítélet indokolása valóban szűkszavú, azonban megállapítható, hogy a közlések ténytartalmának vizsgálatára bizonyíték hiányában nem kerülhetett sor, ezért olyan eljárási szabálysértés nem merült fel, ami az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának akadálya lenne.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésének érdemével egyetértett.

A fellebbezésben kifejtettekkel kapcsolatosan arra mutat rá, hogy a felperes Facebook bejegyzésében foglaltak, az azzal kapcsolatos sajtómegjelenések köztudomású tényként a perbeli alperesi közlések valóságának alátámasztásául nem vehetők figyelembe, ilyenre egyébként az alperes az elsőfokú eljárás során nem is hivatkozott. A Fővárosi Ítélőtábla eljáró tanácsának - több hasonló ügyben eljárva - hivatalos tudomása van arról, hogy a perbelihez hasonló közlések tárgyában a felperes számos helyreigazítási pert kezdeményezett, melyek zömmel sikerre vezettek. Ezt igazolja egyébként az alperes által csatolt jogerős döntés is. Az alperes által hivatkozott felperesi nyilatkozat ezen túlmenően a ...ral és az ...al kapcsolatos alperesi közlést semmiben sem támasztja alá.

Az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatban anyagi jogi jogszabálysértés sem volt megállapítható. A helyreigazító közlemény tartalma és a közzététel módja tekintetében a kötelezően betartandó elemeket az Smtv. 12. §-a tartalmazza. Az (1) bekezdés szerint a helyreigazító közleményből ki kell tűnnie, hogy melyek a valótlan tények, mely tényeket tüntetett fel a sajtószerv hamis színben, továbbá annak is melyek a való tények. Ezen követelménynek a felperesi kérelem alapvetően megfelelt.

Az Smtv. 12. § (2) bekezdés szerint lineáris médiaszolgáltatás esetében nyolc napon belül a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és azzal azonos napszakban kell a helyreigazító közleményt közzétenni. A perbeli esetben az alperesi jogsértés sajátosságát az adta, hogy az alperes megközelítően két héten keresztül napi rendszerességgel közzétett anyagokat a felperesről. A felperes választása szerint minden egyes jogsértés miatt kezdeményezhetett volna külön eljárást, de az sem volt kizárt, hogy igényét egy peres eljárás keretében terjessze elő. Ez utóbbi esetben sem fosztható azonban meg attól, hogy a sérelem megtörténtéhez hasonló módon kérjen helyreigazítást figyelemmel az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglaltakra. Ez az igény pedig kielégíthető olyan módon, ahogyan arról az elsőfokú bíróság rendelkezett.

Ez ugyanis azt jelenti, hogy az alperes a jogerős ítélet keltét követő hónapnak a jogsértéssel azonos számú napján köteles az adott napra vonatkozó helyreigazító közleményt közzétenni. (Pl. a 2016. szeptember 8-i műsor miatt 2017. augusztus 8-án, a 2016. szeptember 9-i műsor miatt 2017. augusztus 9-én stb.) Ez a kötelezés megfeleltethető az Smtv. már idézett azon rendelkezésének, hogy a helyreigazító közleményt a jogsértéssel hasonló módon kell közzétenni. Nem helytálló az az alperesi érvelés, hogy a bíróság nem kötelezheti a sajtószervet konkrét nap vonatkozásában helyreigazításra. Az Smtv. ugyanis tartalmaz teljesítési határidőt, ami szükségképpen konkrét időtartam, amelynek leteltével konkretizálódik az a konkrét nap, amelyen a helyreigazítást közzé kell tenni. Ez a rendelkezés egyúttal egy konkrét időpont meghatározását sem zárja ki, amennyiben a jogsértés sajátossága ezt indokoltá teszi. Ezt támasztja alá az is, hogy pl. időszaki lap esetében a közzétételi kötelezettség a következő lapszámra vonatkozik, ami ténylegesen egy konkrét időpont.

A perbeli esetben valójában az Smtv.-ben meghatározott 8 napos határidő betartására nem kerül sor, azonban ezt a felperes nem sérelmezte, így a helyreigazítás módja tekintetében nem volt szükség az elsőfokú ítélet módosítására.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Miután az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre köteles a felperes részére a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján, az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget megfizetni, melynek mértékét a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. június 28.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

dr. Istenes Attila s.k.
bíró